

Sygn. akt V KK 270/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Katarzyna Wępa

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 6 lipca 2022 r.
w sprawie **W. K.**,
ukaranego za popełnienie wykroczenia z art. 87 § 1a k.w.,
kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego, na korzyść ukaranego,
od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B.,
z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt III W [...],

**uchyla wyrok nakazowy w zaskarżonej części, a dotyczącej
orzeczenia o środku karnym (pkt 2 wyroku).**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B., wyrokiem nakazowym z dnia 16 listopada 2021 r., sygn. akt III W [...], uznał W. K. za winnego tego, że:
„w dniu 3 sierpnia 2021 roku około godz. 18:05 w S. przy ul. T. kierował innym pojazdem, tj. rowerem, będąc w stanie nietrzeźwości potwierdzonym na urządzeniu Alkometr A2.0 z wynikiem badania pierwszego 0,34 mg/l, drugiego 0,37 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu”,

tj. popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1a k.w. i za to na podstawie tego przepisu wymierzył mu karę grzywny w kwocie 800 złotych (pkt 1 wyroku), a na podstawie art. 87 § 4 k.w. w zw. z art. 29 § 1 k.w. wymierzył mu środek kamy w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy (pkt 2 wyroku).

Wyrok ten nie został zaskarżony przez żadną ze stron i uprawomocnił się w dniu 9 grudnia 2021 r.

Kasację od tego prawomocnego wyroku nakazowego, wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżając go w części dotyczącej orzeczenia o środku karnym zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (pkt 2 części dyspozytywnej), na korzyść obwinionego W. K., zarzucił:

„rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 87 § 4 k.w., polegające na orzeczeniu wobec obwinionego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w sytuacji uznania go za winnego popełnienia wykroczenia z art. 87 § 1a k.w., co wykluczało możliwość orzeczenia tego środka karnego, a uprawniało jedynie do nałożenia zakazu prowadzenia innych pojazdów niż mechaniczne”.

Podnosząc taki zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w B. w zaskarżonej części.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jako zasadna w stopniu oczywistym podlegała uwzględnieniu na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Bezspornie w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia wskazanego w kasacji przepisu prawa materialnego. Zgodnie bowiem z treścią art. 87 § 4 k.w., w przypadku ukarania za wykroczenie określone w art. 87 § 1a k.w., a więc polegające na prowadzeniu pojazdu innego niż mechaniczny, zakaz prowadzenia pojazdów, jaki może zostać orzeczony za takie wykroczenie, nie dotyczy pojazdów mechanicznych.

Orzeczenie zatem przez Sąd Rejonowy w B. za przypisane obwinionemu wykroczenie z art. 87 § 1a k.w., polegające na prowadzeniu na drodze publicznej

roweru w stanie nietrzeźwości, zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 miesięcy stanowiło rażące uchybienie art. 87 § 4 k.w., które miało istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia. Wobec obwinionego orzeczono bowiem nieprzewidziany za popełnienie tego rodzaju wykroczenia surowszy środek karny - zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, zamiast (fakultatywnego) zakazu prowadzenia innych (niż mechaniczne) pojazdów.

Uznanie zarzutu skarżącego jako oczywiście zasadnego skutkowało koniecznością uchylenia wyroku w zaskarżonej części, jednakże bez orzeczenia następczego. Słusznie bowiem zauważa skarżący, że - jak wynika z informacji Starosty B. - w dniu 9 czerwca 2022 r. upłynął okres, na który orzeczono kwestionowany środek karny (k. 30), co oczywiście, stosownie do treści przepisu art. 529 k.p.k. odpowiednio stosowanego w postępowaniu wykroczeniowym (art. 112 k.p.w.), nie stało na przeszkodzie wniesieniu i rozpoznaniu kasacji na korzyść obwinionego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w wyroku.

[as]